

Publicerad 2012-08-04 08:38 av MissCaylin

Ensamheten

Det har alltid varit något

Jag inte riktigt har kunnat förstå

Inte alltid

Men ofta

I gemenskapen

I sällskapen

Öppen

Men

Instängd

Tar inte in

Tar inte in helt

Ger inte bort allt

Rädd för responsen

För synen på mig

Ibland krampar

Ensamheten

Jag njuter

Men lider

Skrattar i gråten

Jag behöver inga vänner

Sades när åren var unga

Inte gamla

Men jag behöver

Jag behöver

Vill aldrig tillräckligt

Öppnar aldrig helt

Ensamheten bottnar

I åren som gått

Åren som fått

Min tro att vridas

Vågar inte

Släppa in

Helt

Men halvt

Njuter

Njuter av tystnaden

Men hjärtat skriker

Vem är jag?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MissCaylin med Poeter.se id #21921 innehar upphovsrätten